

KONTRAPUNKT

V ráji viděl nás. A vzteky vyplel zimostráz, takže zachraňujeme, co se dá: lis koleny formuje psinec v lebce, ve spojených dlaních zahříváme mentální konstrukt zvířat, která by uměla vodit slepce,

a když nemají se k životu, žebráme. Což také není žádný med, vždy jediné dveře se otevřou a v nich panenka Maria v natáčkách z kouře mých cigaret, prý jdeme moc brzy.

V noci viděl nás. A o tu dbá, proto ten světloňoš nahoty zaplískané hříchem a hudba, hudba tak odporně nakyslá, že když o tón vína zastrunká se rtem, že leká krev,

nic, dá si bílé. Nás dva dá si bílé jako stěna a bude nahlížet, jaké srdce o ni tluče jak ryba bez vody, toto je lapený muž, toto žena, oba v divobijství vymknutém z exaktních rovnic –

Šílené vidí nás. V koruně stromu, který zlomí vaz stejně jako ve změti listů podrží požehnaný infekt iluzí, časovanou bombu vyladěnou na rozbušku slunce, prostě lásku.

Tak co? Bojíš se výšky?